

Matt 13:44-46

En härlig skatt

På Gotland gömde bönderna under vikingatiden sina skatter i jorden eller i små grottor, när överfall och krig hotade. Ofta var det krukor, fyllda med silvermynt. Dessa vikingar var framgångsrika köpmän som hade förvärvat mycket pengar under sina långa handelsresor eller också under sina erövringståg.

I vår tid har man funnit många sådana skatter. Världens största silverskatt hittades 1999 på gården Spillings vid Othem i nordöstra Gotland. Den innehöll 76 kilo smycken och mynt. Otroligt! Men varje år upptäcker man på Gotland någon skatt, som hade gömts för hundratals, kanske för tusen år sedan.

Säkert har folk alltid i farliga situationer gömt sina skatter. Därför kunde Jesus nämna detta i sin liknelse. Den som hittade skatten blev överlycklig genom den oväntade rikedom. (Däremot, i parentes sagt, äger svenska staten idag alla dessa antika värden. Man får kanske littelön, inte mer.)

Himmelriket är som en skatt, säger Jesus. Och han visar oss den åker där vi kan hämta den. Vi måste bara satsa stort, sälja allt överflödigt och så kunna köpa åkern med skatten. Eller att himmelriket är som en oerhört värdefull pärla som vi kan köpa när vi säljer allt för att kunna gläda oss åt den underbara juvelen.

Vad innebär bilden av skatten och pärlan för oss? Vad är så värdefullt och vackert för oss?

Det är det kristna livet!

Det är Jesus Kristus. Han erbjuder oss sin vänskap. Denna enastående personlighet umgås så kärleksfullt med alla, särskilt med de svaga och marginaliserade. Han går till dem, han äter och skrattar med dem, han ger människorna hopp. Jesus sammanfattar alla människors regler i det dubbla kärleksbudet. Han talar om Gud som en far, en far som ömt ser på sina barn, som alla är värdefulla i Guds ögon. Och Jesus själv är en avbild av denne kärleksfulle Gud – så mycket att vi kristna kallar honom för Guds Son.

Att läsa om Jesus och att uppleva hans inre närhet och omsorg är för oss en skatt, större än allt som heter ägodelar, familjerelationer, hälsa eller framgångar.

Kyrkans gemenskap är Kristi vänskapsgrupp. Därför kan vi upptäcka den värdefulla skatten också i våra gudstjänster, i liturgins böner och heliga texter, i kyrkornas musik och utsmyckning, och särskilt i den heliga kommunionen där vi får ta emot Kristi absoluta kärlek. Vilken skatt!

Och tänk på de små varma ljusen som brinner framför Mariabilden. De talar om människornas förtroende för den himmelska modern som ser ömt på oss och ber för oss. Bönetystnaden framför Maria är en andlig oas – en pärla, en skatt.

Vi läser om helgonen, dessa äkta representanter för Kyrkan. Vi får kraft när vi tänker på hur de arbetade för Guds rike, hur de fick utstå kroppsliga lidanden och inre mörker och ändå höll fast vid tron. De är fantastiska föredömen. Och när vi upplever tvivel får vi hjälp av kyrkolärarnas vishet och av läroämbetets tydliga ledning i tros- och moralfrågor.

Att tillhöra Kyrkan innebär att vi är burna av en tvåtusenårig historia och av en världsvid gemenskap. Vilket otroligt värde i en splittrad mänsklighet, vilken trygghet i en ständigt skiftande kultur!

Och Kyrkans befriande budskap är Gud – *Solo Dios basta* – en barmhärtig Gud som blev människa för att genom sin död och sin uppståndelse leda mänskligheten till livets mål: till Gud. Och denna Gud är inte en tankekonstruktion utan ett heligt mysterium: tre i en och en i tre. En hemlighet som omfattar allt och som är bortom våra föreställningar.

Ja, allt detta är en otroligt rik skatt, en ofantligt vacker pärla, som Jesus Kristus erbjuder oss. Vi kristna har fått den – mer behöver vi inte i livet.

Klaus P. Dietz S.J.